

הסוד התגלה אחרי אלפי שנים

אליעזר-מאיר סיידל מקרני שומרון ופרופ' זוהר עמר
פיצחו את השיטה שבה הוכן לחם הפנים בבית המקדש •
בתום עבודה שנמשכה כעשור הם הגיעו לתוצאה המיוחלת

צילום: מנחם לוי

סיידל מעביר את הסוד לדור הבא

יודע מספיק על הנושא ויצרתי קשר עם פרופסור עמר והצעתי לו שנשתף פעם-לה, הוא אומר. "זוהר הוא הראשון שניסה לאפות בפועל את לחם הפנים ועשה כמה ניסויים כדי לשחזר אותו, אבל הוא לא הצליח. אחרי עבודה משותפת של עשר שנים, ניסויים רבים ולפי המשנה והמפרש שים הגענו לתוצאה המיוחלת וגילינו את הסוד הכמוס".

חיך היסטורי

סיידל מספר שיש חילוקי דעות על צורתו של לחם הפנים. דעה אחת, שצורתו כמלבן, ודעה שנייה – כספינה רוקדת. "לפי דעה זו הצורה של לחם הפנים היא חיך. כאן אנחנו רואים את האמירה איזהו עשיר השמח בחלקו".

לאחר שגילו את הסוד החליטו פרופסור עמר וסיידל שהם רוצים לשתף הציבור בממצאים, והקימו מכון שבמסגרתו הם מעבירים סדנאות מעשיות כיצד להכין את לחם הפנים וכלל המנחות שהיו בבית המקדש.

שגיא אברהמון

ולנו שמענו על לחם הפנים, אך מעטים יודעים כיצד הוא היה נראה, ממה הוא מורכב וכמובן מה הטעם שלו. אליעזר-מאיר סיידל, אופה בן 59 מיישוב קרני שומרון, פיצח את

הסוד האבוד.

סיידל נדבק בחיידק האפייה עוד בהיותו ילד בבית הספר בדרום אפריקה שבה נולד בזכות המורה שלו שהיה מכין בעצמו לחם מקמח מלא. ב-1985 עלה לארץ ונכנס לעולם ההייטק, כשבין השאר גם שירת בקבע בצה"ל. בשלב מסוים החליט לנטוש את עולם ההייטק, למרות המשכורות המפנקות, ולממש את חלום ילדותו כשפתח מאפיית בוטיק בקרני שומרון המוכרת לחמים בריאים ואורגניים.

באחד הימים, הגיע למאפייה לקוח עם ספר "חמשת מיני דגן" של פרופ' זוהר עמר מאוניברסיטת בר אילן. הפרק האחרון של הספר מוקדש ללחם הפנים. "משפחתי היא נצר למשפחת בית גרמו עליה מסופר בגמרא שהייתה מכינה את לחם הפנים בבית המקדש, אך הם לא גילו את הסוד לאף אחד וכשנחבר בית המקדש הסוד נעלם. "כשקראתי את הספר הבנתי שאני לא

העם דרש צדק חברתי

בשבת זו הפורום ליהדות וצדק חברתי מציין את שבת "צדק חברתי". בשנה זו הנושא הוא "צדק ולא צדקה". צדקה היא התארגנות עממית לגיוס כספים למפונים, צדק הוא הקמת מנהלות ממשלתיות מתפקדות. דוגמה נוספת לצדק הוא כנס שהתקיים השבוע לקידום הקמת "הרשות למאבק בעוני" – בו ישבו יחד סביב שולחנות עגולים אנשי עמותות, חוקרים, נציגי הרווחה, אנשים החיים בעוני וחברי כנסת. נערכו דיונים בחשיבות הרשות למאבק בעוני, אך גם בלכטים וחששות איך רשות כזו תוכל להיות בעלת סמכויות והשפעה בכניית תוכניות ותקציבים הדרושים למימוש מטרות הרשות.

עיתוי הכנס לא היה מקרי, הוא התקיים ביום הראשון במושב הקיץ של הכנסת ויום ראשון בשבוע פרשת בהר שבה מסופר על "גאולת המך" ואותה כאמור אנו מכנים כ"שבת צדק חברתי", מתוך מטרה שהמושג הנוכחי של הכנסת יקדם את הקמת הרשות למאבק בעוני.

בפרשת השבוע מתוארים שלושה מעגלי סיוע לגאולת המך הנאלץ למכור את אדמתו או את עצמו לעבד: "אֶחָד מֵאֲחֵיו, יִגְאֹלֵנוּ", "וְהִשְׁיָגָה יָדוֹ" או "וַיִּצָא, בְּיָבֵל".

הרשות למאבק בעוני נועדה לקדם את ההתמודדות עם מי שנפל בשל עוניו על מנת להעבירו מהמעגלים הראשון והשני, קרי העזרה של המ-שפחה או הקהילה הקרובה ויכולת האדם בעל הכוחות יוצאי הדופן לחלוץ את עצמו, למעגל שלישי רגולטורי – מחויבות המדינה להפנות משאבי תקציב ובמקביל לבחון איך בונים תוכניות רב שנתיות ואיך יוצרים שיתופי פעולה בין ממשרדיים משמעותיים – על מנת לעמוד ביעדים שהממשלה תקבע לצמצום העוני.

הרב קובי וייס

חבר בפורום למאבק בעוני והפורום ליהדות וצדק חברתי

06 שאלות ותשובות | 24.05.24